

EUROPESE CENTRALE BANK

EUROSYSTEEM

NL

ECB-PUBLIC

ADVIES VAN DE EUROPESE CENTRALE BANK

van 26 augustus 2024

inzake de modernisering van wetgeving betreffende internationale sancties

(CON/2024/27)

Inleiding en rechtsgrondslag

Op 5 juli 2024 ontving de Europese Centrale Bank (ECB) een verzoek van de Nederlandse minister van Financiën om advies over een wetsvoorstel betreffende de uitvoering van internationale sanctiemaatregelen (wetsvoorstel internationale sanctiemaatregelen - hierna het “wetsvoorstel” genoemd).

De adviesbevoegdheid van de ECB is gebaseerd op artikel 127, lid 4, en artikel 282, lid 5, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU), en artikel 2, lid 1, van Beschikking 98/415/EG¹ van de Raad, aangezien het wetsvoorstel betrekking heeft op De Nederlandsche Bank (DNB) en de aan de ECB opgedragen taken betreffende het beleid op het gebied van het bedrijfseconomisch toezicht op kredietinstellingen krachtens artikel 127, lid 6, VWEU. Overeenkomstig de eerste zin van artikel 17.5 van het Reglement van Orde van de ECB heeft de Raad van bestuur van de ECB dit advies goedgekeurd.

1. Doel van het wetsvoorstel

1.1 Zoals opgemerkt in de memorie van toelichting bij het wetsvoorstel, zijn de sancties van de Verenigde Naties (VN) en de Unie gericht op de handhaving of het herstel van de vrede, de ondersteuning van de democratische rechtsstaat, de mensenrechten en de beginselen van het internationaal recht, het voorkomen van conflicten, de versterking van de internationale veiligheid en de bestrijding van terrorisme. Het Nederlandse sanctiestelsel bestaat uit verschillende nationale wetten² en functies die op internationaal recht gebaseerde sancties omzetten, zonder dat sprake is van “goldplating” ervan. Het Nederlandse sanctiestelsel is in het afgelopen decennium slechts beperkt gewijzigd, terwijl de omvang en complexiteit van internationale sanctiemaatregelen sterk is toegenomen. Gezien het toegenomen belang van sancties moderniseert het wetsvoorstel het Nederlandse sanctiestelsel³.

1.2 Het wetsvoorstel waarborgt de effectieve uitvoering van internationale sanctiemaatregelen binnen de Nederlandse rechtsorde, maar is geen omzetting van het EU-recht of het internationale recht. Het wetsvoorstel moderniseert het Nederlandse sanctiestelsel door onder meer een handhavingsregeling op te zetten die gebaseerd is op het Nederlandse bestuursrecht (in plaats van uitsluitend op het strafrecht), door een bijzondere handhavingsbevoegdheid te introduceren bij niet-

---

¹ 98/415/EG: Beschikking van de Raad van 29 juni 1998 betreffende de raadpleging van de Europese Centrale Bank door de nationale autoriteiten over ontwerpen van wettelijke bepalingen (PB L 189 van 3.7.1998, blz. 42).

² Zie bijv. Sanctiewet 1977 (*Stb.* 1980, 93).

³ Blz. 1 en 2 van de memorie van toelichting.

nakoming of ontduiking van sanctiemaatregelen (bv. vervanging van het bestuur van een onderneming) en maatregelen ter waarborging van de bedrijfscontinuïteit en afwikkeling van door internationale sancties getroffen ondernemingen⁴.

- 1.3 Om nadelige gevolgen voor de financiële stabiliteit of ernstige sociale, economische of werkgelegenheidseffecten voor de Nederlandse samenleving te mitigeren of te voorkomen, bevat het wetsvoorstel bepalingen betreffende de financiële stabiliteit of continuïteit van ondernemingen die in het gedrang zijn gekomen door de toepassing van internationale sanctiemaatregelen op de betrokken ondernemingen. Het wetsvoorstel voorziet in de mogelijkheid voor de verantwoordelijke minister om maatregelen te nemen die gericht zijn op: 1) naleving van internationale sanctiemaatregelen door ondernemingen, en 2) het beperken van de invloed die door een gesanctioneerde eigenaar of samenwerkingspartner kan worden uitgeoefend. Het doel van deze maatregelen is de continuïteit of, uiteindelijk, de ordelijke afwikkeling van de betrokken onderneming te waarborgen, al naargelang van het geval⁵. Volgens de memorie van toelichting zullen de maatregelen altijd gericht zijn op het zoveel mogelijk beperken van negatieve maatschappelijke effecten, zoals verlies van werkgelegenheid en ontwrichting van economische processen in Nederland en in de Unie⁶.
- 1.4 Een kernbevoegdheid van de verantwoordelijke minister is het aanwijzen van een bewindvoerder⁷, hetzij op eigen initiatief, hetzij op verzoek van een onderneming waarop een verplichting van toepassing is uit hoofde van een sanctiemaatregel. De aanwijzing van een bewindvoerder en de opdrachten die door een dergelijke bewindvoerder worden verstrekt, kunnen er alleen toe strekken om de medewerking van de onderneming en de naleving van de verplichtingen uit hoofde van de opgelegde sancties te verzekeren en tegelijkertijd de financiële stabiliteit, de continuïteit van de onderneming of de zorgvuldige afwikkeling van de activiteiten van de onderneming te waarborgen. In het wetsvoorstel wordt een “opdracht” gedefinieerd als een verplichting tot het verrichten of zich onthouden van feitelijke handelingen of rechtshandelingen⁸. Afgezien van het doel van de opdracht, beperkt of specificeert het wetsvoorstel niet uitdrukkelijk welke soorten opdrachten de bewindvoerder aan een onderneming kan verstrekken, maar in de memorie van toelichting wordt verwezen naar opdrachten die tot doel hebben de onderneming zodanig te herstructureren dat de naleving van internationale sanctiemaatregelen wordt gewaarborgd (bijv. het beëindigen van overeenkomsten met gesanctioneerde tegenpartijen van de onderneming). De bewindvoerder treedt niet in de plaats van het bestuur van de onderneming. De onderneming heeft geen instemming nodig van haar aandeelhouders voor het opvolgen van door de bewindvoerder verstrekte opdrachten en eventuele statutaire bepalingen of andere regelingen tussen de onderneming en haar aandeelhouders (bv. inzake besluitvorming in aandeelhoudersvergaderingen) zijn niet van toepassing⁹. Alle bestuurders die voor de onderneming werken, zijn verplicht de informatieverzoeken en opdrachten van de bewindvoerder op te volgen. Rechtshandelingen van een onderneming die in strijd zijn met de

---

⁴ Blz. 6 van de memorie van toelichting.

⁵ Hoofdstuk 5 van het wetsvoorstel.

⁶ Artikel 5.2, lid 3, van het wetsvoorstel en blz. 67 en 68 van de memorie van toelichting.

⁷ Artikelen 5.2 en 5.4 van het wetsvoorstel.

⁸ Artikel 5.1 van het wetsvoorstel.

⁹ Artikel 5.3, lid 2, van het wetsvoorstel.

opdracht van de bewindvoerder kunnen door de bewindvoerder of de verantwoordelijke minister nietig worden verklaard¹⁰. De verantwoordelijke minister kan de aanwijzing van de bewindvoerder intrekken indien de aanwezigheid van de bewindvoerder niet langer noodzakelijk wordt geacht, maar in ieder geval niet later dan het moment waarop de verplichting uit hoofde van een internationale sanctiemaatregel niet meer van toepassing is¹¹. Het besluit tot aanwijzing van een bewindvoerder en de intrekking daarvan worden bekendgemaakt in de Staatscourant¹².

- 1.5 Het wetsvoorstel bepaalt dat indien een onderneming onder toezicht staat op grond van de Wet op het financieel toezicht¹³ of de Wet toezicht trustkantoren 2018¹⁴, de verantwoordelijke minister de bovengenoemde bevoegdheden¹⁵, waaronder de bevoegdheid om een bewindvoerder aan te wijzen of opdrachten te verstrekken aan de bewindvoerder, uitoefent met instemming van DNB of de Autoriteit Financiële Markten, ieder voor zover belast met de uitoefening van taken krachtens die wetten, of de ECB, voor zover zij bevoegd is tot het uitoefenen van toezicht op die onderneming op grond van de artikelen 4 en 6 van Verordening (EU) nr. 1024/2013¹⁶ (hierna de “GTM-verordening” genoemd). In de memorie van toelichting wordt in dit verband opgemerkt dat de grootste banken onder het toezicht staan van de ECB¹⁷.
- 1.6 De minister trekt de aanwijzing van de bewindvoerder van een financiële instelling in indien: i) een besluit tot afwikkeling wordt genomen, ii) een stille bewindvoerder wordt aangewezen¹⁸ of iii) de voortdurende aanwezigheid van DNB bij de kredietinstelling wordt ingesteld¹⁹, tenzij de bevoegde autoriteit instemt met de handhaving van de aanwijzing van de bewindvoerder²⁰.
- 1.7 Op grond van het wetsvoorstel is DNB verantwoordelijk voor het toezicht op en de handhaving van de administratieve organisatie en de interne controle met betrekking tot de naleving van internationale sanctiemaatregelen door financiële instellingen, hetgeen uit hoofde van de Nederlandse toezichtwetgeving reeds onder haar bevoegdheid valt^{21, 22}.
- 1.8 DNB kan op grond van het wetsvoorstel informatie over internationale sanctiemaatregelen aan diverse buitenlandse financiële toezichthouders verstrekken, waaronder de ECB²³. Dit betreft

---

¹⁰ Artikel 5.3, lid 3, van het wetsvoorstel.

¹¹ Artikel 5.2, lid 4, van het wetsvoorstel.

¹² Artikel 5.2, lid 5, van het wetsvoorstel.

¹³ Wet op het financieel toezicht (*Stb.* 2018, 443)

¹⁴ Wet toezicht trustkantoren 2018 (*Stb.* 2006, 475).

¹⁵ Artikel 5.6, eerste lid, van het wetsvoorstel.

¹⁶ Verordening (EU) nr. 1024/2013 van 15 oktober 2013 van de Raad waarbij aan de Europese Centrale Bank specifieke taken worden opgedragen betreffende het beleid inzake het prudentieel toezicht op kredietinstellingen (PB L 287 van 29.10.2013, blz. 63).

¹⁷ Bladzijde 70 van de memorie van toelichting.

¹⁸ Op grond van artikel 1:76 of artikel 1:76a Wft. Deze bepalingen omvatten ook het aanstellen van een tijdelijke bewindvoerder uit hoofde van artikel 29 van Richtlijn 2014/59/EU van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014 betreffende de totstandbrenging van een kader voor het herstel en de afwikkeling van kredietinstellingen en beleggingsondernemingen en tot wijziging van Richtlijn 82/891/EEG van de Raad en de Richtlijnen 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU en 2013/36/EU en de Verordeningen (EU) nr. 1093/2010 en (EU) nr. 648/2012, van het Europees Parlement en de Raad (PB L 173 van 12.6.2014, blz. 190).

¹⁹ Op grond van artikel 3:111a, tweede lid, onder o, Wft.

²⁰ Artikel 5.6, lid 4, van het wetsvoorstel.

²¹ Hoofdstuk 7 van het wetsvoorstel.

²² Zie artikel 10, lid 1, van de Sanctiewet 1977.

²³ Artikel 10i van het wetsvoorstel.

informatie die DNB heeft ontvangen in haar hoedanigheid van toezichthouder op de naleving van de sanctiewetgeving. Het wetsvoorstel bevat verschillende vereisten voor het delen van informatie, waaronder de volgende: een adequate rechtvaardiging die een duidelijk doel aangeeft voor het gebruik van de gedeelde informatie, voldoende waarborgen voor de geheimhouding van de informatie, en het vereiste dat het beoogde gebruik van de informatie past binnen het kader van het wetsvoorstel, prudentiële regelgeving of het toezicht op financiële instellingen²⁴.

2. Opmerkingen

2.1 *De rol van de ECB in het wetsvoorstel*

- 2.1.1 Artikel 127, lid 6, VWEU en de bepalingen van de GTM-verordening waarnaar in het wetsvoorstel wordt verwezen, dragen de ECB verschillende specifieke taken op met betrekking tot het prudentieel toezicht op kredietinstellingen. De ECB is onder meer bevoegd tot het verlenen van vergunningen aan alle kredietinstellingen en voor het intrekken ervan, en voor het beoordelen van kennisgevingen van verwerving en afstoting van gekwalificeerde deelnemingen. Voor belangrijke kredietinstellingen heeft de ECB onder meer ook tot taak toe te zien op de naleving van het relevante Unierecht dat prudentiële vereisten oplegt aan kredietinstellingen, met inbegrip van het vereiste om te beschikken over solide governanceregelingen, zoals deugdelijke risicobeheerprocessen en mechanismen voor interne controle²⁵. Te dien einde worden alle toezichtbevoegdheden aan de ECB opgedragen die nodig zijn voor de uitoefening van haar taken²⁶. Aangezien in het wetsvoorstel wordt bepaald dat de instemming van DNB of de ECB, in plaats van zowel de DNB als de ECB, vereist is voor de uitoefening van de bevoegdheden van de verantwoordelijke minister uit hoofde van het wetsvoorstel, en gezien de verwijzing in de toelichting naar de “grootste banken” die onder toezicht van de ECB staan, begrijpt de ECB dat het wetsvoorstel alleen de instemming van de ECB vereist met betrekking tot belangrijke instellingen, terwijl met betrekking tot minder belangrijke instellingen de instemming van DNB een vereiste is.
- 2.1.2 De VN en de EU zijn de verantwoordelijke autoriteiten die verantwoordelijk zijn voor het opleggen van internationale sancties. VN-sancties kunnen variëren van alomvattende economische en handelssancties tot meer gerichte maatregelen zoals wapenembargo's, reisverboden en financiële of grondstoffenbeperkingen²⁷. De Unie kan sancties opleggen als middel om onder andere vrede, internationale veiligheid, mensenrechten, democratie, de rechtsstaat en de naleving van internationaal recht te bevorderen. De sancties van de Unie zijn niet gericht op een land of bevolking, maar zijn altijd gericht op specifieke beleidsmaatregelen of activiteiten, de middelen om deze uit te voeren en degenen die ervoor verantwoordelijk zijn²⁸. De ECB legt deze sancties niet op, noch monitort zij de naleving ervan als ze zouden worden opgelegd aan belangrijke instellingen die onder direct toezicht van de ECB staan. Het is aan die entiteiten om de verschillende sanctiestelsels toe te

²⁴ Zie artikel 10i, lid 2, van het wetsvoorstel

²⁵ Zie artikel 4, lid 1, punt a), c) en e), en artikel 6, lid 4, van Verordening nr. 1023/2014.

²⁶ Zie punt 2.1 van Advies CON/2020/15. Alle ECB-adviezen worden gepubliceerd op EUR-Lex.

²⁷ Zie voor de VN: Hoofdstuk VII, en met name artikel 41, van het Handvest van de Verenigde Naties, beschikbaar op de website van de Verenigde Naties onder: www.un.org.

²⁸ Sancties van de Unie zijn gebaseerd op artikel 29 van het Verdrag betreffende de Europese Unie (VEU) en artikel 215 VWEU. De beleidsdoelstellingen van de sanctiemaatregelen zijn vastgelegd in artikel 21 VEU.

passen en te monitoren. De individuele lidstaten zijn verantwoordelijk voor het vaststellen van inbreuken op de in de Unie geldende sancties en leggen zo nodig sancties op.

- 2.1.3 Tegen deze achtergrond is het doel van de door het wetsvoorstel beoogde aanwijzing en intrekking van een bewindvoerder om te zorgen voor de effectieve uitvoering en controle op de naleving van internationale sancties, en er tegelijkertijd voor te zorgen dat het opleggen van die internationale sancties geen nadelige gevolgen heeft voor de financiële stabiliteit of de continuïteit van een onderneming, voor zover de stopzetting van de activiteiten van een onderneming ernstige sociale, economische of werkgelegenheidseffecten zou kunnen hebben voor de Nederlandse samenleving. In die zin heeft het wetsvoorstel geen betrekking op de uitoefening van de prudentiële toezichthoudende taken van de ECB, of op de onderbouwing van een prudentiële toezichtfunctie krachtens het Unierecht²⁹. De bevoegdheden in het wetsvoorstel staan derhalve los van, en doen geen afbreuk aan, de prudentiële toezichttaken van de ECB uit hoofde van de GTM-verordening. Daarom mag de ECB geen formele rol spelen bij de goedkeuring van de uitoefening van de bevoegdheden van de verantwoordelijke minister krachtens het wetsvoorstel, met inbegrip van het aanwijzen van een bewindvoerder, aangezien dit de reikwijdte van het prudentiële toezichtmandaat van de ECB inzake prudentieel toezicht uit hoofde van artikel 127, lid 6, van het Verdrag en Verordening (EU) nr. 1024/2013 zou overschrijden.
- 2.1.4 Hoewel het onderwerp van het wetsvoorstel buiten het bevoegdheidsgebied van de ECB valt, kunnen bepaalde bevoegdheden uit hoofde van het wetsvoorstel, zoals de aanwijzing van een bewindvoerder om onder andere redenen van financiële stabiliteit, inderdaad prudentiële gevolgen hebben voor de desbetreffende kredietinstelling. Zo kan een bewindvoerder door de verantwoordelijke minister worden aangesteld om klantrelaties tussen kredietinstellingen en entiteiten waarvoor internationale sanctiemaatregelen gelden te beëindigen. Het beëindigen van deze klantrelaties zou de prudentiële soliditeit van een kredietinstelling negatief kunnen beïnvloeden. Daarom zou de ECB ingenomen zijn met de invoering van een verplichting om de ECB te informeren over krachtens het wetsvoorstel genomen maatregelen, voor zover dergelijke maatregelen gevolgen kunnen hebben voor de prudentiële vereisten die van toepassing zijn op een instelling die krachtens de GTM-verordening onder het toezicht van de ECB valt. Aangezien de uitoefening van de bevoegdheden van de verantwoordelijke minister prudentiële gevolgen kan hebben voor kredietinstellingen, dient de Nederlandse wetgever ook te overwegen om te verduidelijken dat de relevante bepalingen van het wetsvoorstel geen afbreuk doen aan de taken en bevoegdheden die aan de ECB zijn opgedragen met het oog op prudentieel toezicht uit hoofde van het VWEU en de GTM-verordening³⁰.
- 2.1.5 De ECB verwelkomt dat het wetsvoorstel uitdrukkelijk voorziet in de mogelijkheid dat DNB informatie met betrekking tot internationale sanctiemaatregelen direct met de ECB kan delen³¹. De ECB is van mening dat, om tijdig te kunnen worden geïnformeerd, het wetsvoorstel gebaat zou zijn met een uitdrukkelijke rechtsgrondslag voor de verantwoordelijke minister om ook informatie met de ECB te

---

²⁹ Zie de punten 2.4 en 2.5 van Advies CON/2022/13.

³⁰ Zie punt 2.6 van Advies CON/2020/2.

³¹ Artikel 10i, lid 1, van het wetsvoorstel.

delen die verband houdt met internationale sanctiemaatregelen en die relevant is voor de toezichttaak van de ECB.

2.2 *Verband tussen het wetsvoorstel en de afwikkeling van kredietinstellingen*

2.2.1 De maatregelen in het wetsvoorstel met betrekking tot financiële instellingen (waaronder kredietinstellingen), zoals de aanwijzing van een bewindvoerder, kunnen worden getroffen indien een sanctie nadelige gevolgen heeft voor de financiële stabiliteit of de continuïteit van een onderneming, en daarmee mogelijke ernstige maatschappelijke, economische of werkgelegenheidseffecten voor de Nederlandse samenleving kan veroorzaken. De beweegredenen voor deze maatregelen lijken dan ook te overlappen met het doel van de verschillende afwikkelingsregelingen voor financiële instellingen, zoals kredietinstellingen en beleggingsondernemingen, die ook tot doel hebben het algemeen belang te beschermen, met inbegrip van de continuïteit van kritieke functies, financiële stabiliteit en het opleggen van minimale kosten aan de belastingbetaler. Onder Verordening (EU) nr. 806/2014 van het Europees Parlement en de Raad³² (“GAM-verordening”) kan de gemeenschappelijke afwikkelingsraad afwikkelingsmaatregelen nemen ingeval een kredietinstelling: i) faalt of waarschijnlijk zal falen, ii) er geen redelijk vooruitzicht is op alternatieve maatregelen van de particuliere sector, en iii) een afwikkelingsmaatregel noodzakelijk is in het algemeen belang³³. Het vereiste met betrekking tot het algemeen belang verwijst naar de afwikkelingsdoelstellingen in de GAM-verordening³⁴, waarbij twee afwikkelingsdoelstellingen uit de GAM-verordening overeenkomen met de doelstellingen van het wetsvoorstel. Deze doelstellingen zijn het vermijden van significante nadelige gevolgen voor de financiële stabiliteit en het garanderen van de continuïteit van kritieke functies. Kritieke functies hebben betrekking op activiteiten, diensten of bedrijfsactiviteiten waarvan de onderbreking naar alle waarschijnlijkheid tot een verstoring van essentiële diensten aan de reële economie zal leiden of de financiële stabiliteit zal verstoren³⁵.

2.2.2 Om de goede werking van de verschillende afwikkelingsregelingen te waarborgen, is goede samenwerking tussen de bevoegde autoriteiten in het kader van het wetsvoorstel en de betrokken afwikkelingsautoriteiten van cruciaal belang. Hoewel het wetsvoorstel verhindert dat de verantwoordelijke minister de aanwijzing van een bewindvoerder kan intrekken voor een kredietinstelling ten aanzien waarvan een afwikkelingsbesluit is genomen, en in de mogelijkheid voorziet voor DNB om de aanwijzing van een dergelijke bewindvoerder in te trekken indien DNB een afwikkelingsbesluit neemt, verduidelijkt het wetsvoorstel niet de samenwerking tussen de twee functies in het geval dat in de (nabije) toekomst een afwikkelingsbesluit kan worden genomen.

---

³² Verordening (EU) nr. 806/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 15 juli 2014 tot vaststelling van eenvormige regels en een eenvormige procedure voor de afwikkeling van kredietinstellingen en bepaalde beleggingsondernemingen in het kader van een gemeenschappelijk afwikkelingsmechanisme en een gemeenschappelijk afwikkelingsfonds en tot wijziging van Verordening (EU) Nr. 1093/2010 (PB L 225 van 30.7.2014, blz. 1).

³³ Zie artikel 18, lid 1, van de GAM-verordening.

³⁴ Zie artikel 14, lid 2, van de GAM-verordening.

³⁵ Zie artikel 2, punt 35, van Richtlijn 2014/59/EG van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014 betreffende de totstandbrenging van een kader voor het herstel en de afwikkeling van kredietinstellingen en beleggingsondernemingen en tot wijziging van Richtlijn 82/891/EEG van de Raad en de Richtlijnen 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU en 2013/36/EU en de Verordeningen (EU) Nr. 1093/2010 en (EU) Nr. 648/2012, van het Europees Parlement en de Raad (PB L 173 van 12.6.2014, blz. 190).

Daarom zou de ECB graag een verduidelijking zien van de samenwerking tussen de verantwoordelijke minister, de respectieve afwikkelingsautoriteiten en de bewindvoerder. In het wetsvoorstel moet bijvoorbeeld rekening worden gehouden met de rol van de gemeenschappelijke afwikkelingsraad, die verantwoordelijk is voor het doeltreffend en samenhangend functioneren van het gemeenschappelijk afwikkelingsmechanisme binnen de bankenunie³⁶. Overwogen dient te worden dat de verantwoordelijke minister verplicht wordt de gemeenschappelijke afwikkelingsraad en DNB te informeren. Daarnaast dient het wetsvoorstel te voorzien in het delen van informatie over internationale sanctiemaatregelen door DNB met de SRB en de afwikkelingsfunctie binnen DNB, aangezien in het wetsvoorstel momenteel een wettelijke grondslag voor het delen van dergelijke informatie ontbreekt.

2.3 *Verhouding tussen het wetsvoorstel en de taken van DNB om de financiële stabiliteit te bevorderen*

Binnen Nederland is DNB verantwoordelijk voor het bevorderen van financiële stabiliteit, dat ook de taken van DNB als Nederlandse macroprudentiële autoriteit omvat³⁷. Er is sprake van een overlap tussen de taak van de bewindvoerder onder het wetsvoorstel en het mandaat van DNB inzake financiële stabiliteit. De betrokkenheid van DNB bij de aanwijzing van de bewindvoerder en de opdrachtverlening dient daarom niet beperkt te blijven tot het toezichtmandaat van DNB en haar rol als afwikkelingsautoriteit, maar dient ook uitdrukkelijk rekening te houden met haar taak op het gebied van financiële stabiliteit.

2.4 *Handhavings- en toezichtbevoegdheden van DNB onder het wetsvoorstel*

DNB is in het kader van het wetsvoorstel verantwoordelijk voor de handhaving van en het toezicht op de adequaatheid van de interne controles en de administratieve organisatie van financiële instellingen met het oog op het naleven van internationale sancties. De ECB verwelkomt de versterking van de wettelijke basis en de verduidelijking van de toezichtbevoegdheden van DNB in dit verband.

Dit advies zal op EUR-Lex worden gepubliceerd.

Gedaan te Frankfurt am Main, 26 augustus 2024.

[getekend]

De president van de ECB

Christine LAGARDE

---

³⁶ Artikel 7 van de GAM-verordening.

³⁷ Zie artikel 4, eerste lid, onder c), Bankwet 1998 (*Stb.* 1988, 200).